

Dainuška

Ēsėtāisē Juonis pana –
Ne tēp jauna, ne tēp sena.
Ana bova vardo Marē,
Sakies, kēlusi nu Žagarēs.

Vēskas būtom gerā bovē,
Bet ta meilē greit sogriova.
Ē pradiēgē Juonis gertē,
Nier ramībēs, negal tvertē.

– Juoni, Juoni, grētiau kelkēs,
Veiziek, goli šalēp pelkēs.
Baliavuojē vēsa nakti,
Prasiskielēs dar ē kakta.

– Juoni, vākāli, kon to dērbi?
Kam to skaudini mon šērdi?
A če rēk tēik prisēgertē,
Ka nebstavuoji ni parētē.

– Jergau, mama, kon darītē?
Kāp sau šērdi nogildītē?
Kāp ēštrauktē baisi peili?
Sokaliečiejē muni meilē.

– Spjauk to, Juoni, i tou Marē,
Ku tēp gera tau padarē?
So Aduomo sosidiejē
Ēr i miesta ēšdolkiejē.

Daugiau šnapšēs nebeperk,
Kuoki darba nositverk!
Ka atēisi to i puota,
Atsēras ē pana truopnē.